

ורד בעלי פרחים גדולים ויפים צבעם רך ועודין כעין השמנת
וירחים כריח התה החרייף, "טשייניה רוזה" קראה להם
אמא ; וכיום — "כלאי-תה" שמס וגדלים הם לא רק
בני ברונים.

אבא היה מרבה בהליכה. את הדרך מבראר-טובייה ליפו
עשה לא אחת, ברגל. ולא היה זה לשם ספורת או תחביב
כלשהו, אלא כשהוצרך להגיע ליפו היה נוטל מקלו ויוצא
לדרך. בדרכו היה סר לגדרה שם היו לו קשיי ידידות עם
אחדים מהబילויים, היה נח ושותה תה בבitem, וכן גם
ברחובות. באותו ימים לא היה בכך משום רבותה ורבים
עשויו דרכם מישוב לישוב ברגל, ואפ-על-פי-כן...

לא רק לצרכי עיסוקיו היה אבא הולך ברגל אלא גם
לשם טויל בעלמא וזאת עשינו כולם יחד. זכור לי הטויל
מיפו למקוה-ישראל. ביקרנו ליד קברו של קרל נטר ואם כי
היתה זו פעם ייחידה שראיתי את הקבר — זכרה לי המצבה
מוקפת שלשלת הברזל כאילו ראייתה רק אתמול.

משיחי הבמבוק העבותים שגדלו במקוה-ישראל כרת אבא
ענף עבה והתקין לעצמו מקלט בו היה נער ב"נדוזיו" ב-
דרכיהם, ולעמנואל הקטן שימש המקלט כסוס רכיבה וקרא
לו "מונישה פליידה" (פרידה). אגב, עמנואל נולד סמוך ל-
עליתנו ארצה ומשום כך נקרא שמו עמנואל ואמן האל
היה עמו והביאנו ארצה בשלום אם גם לא במירב הנוחיות
אבל אין דבר, חלוצים או לא חלוצים ? חלוצים, ועוד איך ?

בימי החופש היה אבא משתתף בשערי השתלמאות למור-
רים שנערכו במקצועות ובמקומות שונים : במקוה-ישראל,